

NOWOŚCI WARSZAWSKIE.

Dzieła *Zasady Ekonomii Politycznej* (Rikarda) wyszedł Tom Iszy po Polsku, nowym i czystym drukiem, w Drukarni XX. Piłarów. Dzieło to dedykowane jest N. MIKOŁAJOWI Cesarzowi i Królowi, przez Annacza St. Kunatt, Profes. Uniwer. Warsz. Cena egzemplarza na pięknym papierze zł: 8, na zwyczajnym zł: 6.

W roku zeszłym 1826, największe ciepło było dnia 9 i 10 Lipca stopni 28, największe zimno dnia 9 Styczn. stopni 14. Najwięcej wody upadło z deszczu dnia 25 Lipca na cal 1, liniik 3. Wiatr panujący był południowo zachodni. Wysokość wody na Wiśle największa była dnia 3 Sierpnia na łokci 5 cali 6. — Dziś odwilż.

W następną Niedzielę w Salii Redutowej o godz. Iszej z połud: *Walka dowolna* (Assaut) na szpady, wykonaną będzie przez JP. Remy Professora fechtowania (przybyłego do Warszawy) z JPP. Professorami fechtowania tutejszej stolicy; na którą tenże P. Remy ma honor zaprosić lubowników fechtowania, zapewniając iż ta zabawa sprawi im zadowolenie. Cena wnięcia zł: 3, oraz na ubogich gr: 5.

Artykuł nadesłany. — Doniesieniem było że teraz w Stolicy wchodzi w modę *Tańcujące Pączki*, bo gdy z *dobrego tonu* wyszła już nawet *Herbata*, a jej miejsce zajęła l' *Eau Sucrée*, obawiałem się więc czy nie nastaną *tańcujące Wody*. Alieci w dniu wczorajszym

przekonałem się o doniesionej nowinie, i byłem na *tańcujących Pączkach*. Gospodyni domu której pięknych rączek były utworem, oprócz tysięcy pochwiał, miała ieszcezo to ukontentowanie, że nikły Pączki; po Pączkach szedł kieliszek Wina, po nim wesolość, a z nią jak najprzyjemniej cała kompanja spędziła wieczór. A możnasz się weselić po *słodkiej Wodzie*? Radziłyśmy częstsze miewać doniesienia o wznowianiu się dawnych zwyczajów, może ieszcezo wrócą i *Tańcujące Wieczery*, a po nich dopiero doniesiecie o *słodkiej wodzie*, chociaż zapewniał mnie ieden z synów *Eskulapjusza*, że i ta czasem skuteczna bywa. — J. Ł.

Stosownie do dzisiejszego wspomnienia umieszczamy historyczny następujący wyjątek: *Zygmunt III.* Król Polski wstrzymawszy pod *Chocimem* natarcie Turków, chlubne pozostał zawieszenie broni. Chcąc w uroczyste pizymierze zamienić, wyprawił do *Sułtana Osman*a, Xcia Zbarazkiego znanego z epot, nauki i biegłości w sprawach publicznych. Ten w gronie dostojnej rodziny i innej szlachetnej młodzieży, przebywszy z rozrzewieniem stanowiska obozów *Chocimskich* i minawszy niebezbez pola *Cecorskie*, stanął nareście pod *Carogrodem*. Jaż w drodze chyłność i skryte zdradzieckie postęпки *Woloszyna*, zapowiedziały burzę następną. Jakoż nie zastał *Osmana* przy życiu, zgładzili go Janczarowie, że im śmiał wyrzucac brak odwagi w wojnie

przeciwko Polakom. Brat jego niedołężny *Mustafa*, wyciągnięty na tron z więzienia, nie miał mocy powściągnąć buntowników. Rozhukane pospolstwo rzuciło się na Seraj, złupilo meczety i wymordowało możniejszych. Dawnych urzędników zajęli miejsce w większej części z gminu, wybrani. Dwóch *Wezyrów* padło ofiarą zuchalców. Trzeci starsze niedołężny wśród takich rozjątrzeń nie miał stercem rządu kierować. Pragnąc jednak umyśły *Janczarów* zatrudnić, odkazywał się z wojną przeciwko Polakom. Odebrane wieści takowe wystawiały *Xeriu Zbarazkiemu* wszystkie ciężkie przygody, które go wśród nieprzyjaciół czekały, lecz pamiętny na powierzony sobie urząd, na swej i przodków sławę postanowił przedsięwzięte dzieło śmiałym umysłem wykonać. Gdy był do wjazdu gotowym, przybył Sekretarz *Wezyra* z oświadczeniem, aby kupcy będący przy poselstwie, od towarów, jeżeli nie chcą ich stracić, cło zapłacili. Jest to przeciwko dawnym zwyczajom, rzekł *Posel*, i dostojnictwa *Króla* moiego, polecane mam sobie przedzej życie narazić niż najmniejsze ubliżenie *Rzplitej* ścierpie. Rozgniewany tem *Wezyr* nie tylko że nie odstąpił od swego żądania i nie wpuścił poselstwa do miasta, ale nadto rozgłaszać kazał między pospolstwem, że *Polacy* przybyli dla wypłacenia rocznego haraczu pod *Chocimem* postąpionego. Poruszony tem wszystkim *Xze Zbarazki*, kazał *Wezyrowi* powiedzieć, że *Polacy* przyzwyczajeni przebywać pod gołym niebem, obejda się bez mieszkania w mieście, dopóki nie wymierzą sprawiedliwości *Janczarowie*, którzy wiedzą jak dumę *Sułtanów* i *Wezyrów* poniżać. Przeraziła takowa pogrozka trwożliwego *Wezyra*. Lękając się by skrytymi sposobami do nowych buntów nie podburzono *Janczarów*, zapomniał o cłach i dzień następny do wjazdu naznaczył.

Ale za ledwie się ten odprawił i podarunki wpłacone złożono, gdy *Wezyr* na prywatnem posuchaniu żądał wypłacenia haraczu, nie dla tego by się go spodziewał, lecz by wzniecił pożar do wojny. Na śmiałą odpowiedź *Posła* tak się uniżył gniewem *Tureczyn*, że nie tylko przeciw *Polakom*, użył gróźb licznych, lecz się nawet do bulatu porwał. Z zimną krwią wstrzymał go *Zbarazki* i wyrzuciwszy zgwałcenie prawa narodów i gościnności, odszedł grożąc *Janczarami*. Zadana uraza powiększyła niechęć *Wezyra*. Fałszywie więc oskarżył *Posła* przed *Sułtanem*, *Baszami* i wszędzie miotał na niego potwarze. Aż w *Styczniu*, lat temu 204 właśnie dziś upływa, jak nowy rozruch wybuchnął. *Janczarowie* o zaległy żołd dopominając się na próżno, otoczyli nakoniec dom *Wezyra*. Nieuważając na wznawianie się niedostatkiem skarbu, rozjątrzone żołnierstwo z szablami w zębach, z pochodniami w ręku, przebiegało ulice stolicy, morderstwami i zniszczeniem grożąc. Przełękniiony *Wezyr*, wzywa ich naczelników i powiada, że cała przyczyna nie wypłaconego żołdu była ta: iż *Posel* *Polski* wzbrania się winnego haraczu zapłacić. Chciał on tym fałszem i siebie od zarzutów uwolnić i zastrzyć chciwość *Janczarów*, wystawiając im na łup bogactwa *Posła* *Polskiego*. Nie była tajną poselstwu ta przygotowana przeciwko niemu burza. *Polacy* baczni na całość swoje, ale bardziej o dostojność *Posła*, a w nim ojezyny swojej, postanowili albo ją obronić albo ze czczią zginąć. Zgromadzili się uzbrojeni na gorze domu z kąd mogli i postępujących ku sobie widzieć i mężny im dawać odpor. Sam *Xze* nie tylko wodzem, lecz zarazem chciał być i towarzyszem boju. W tem przybywa Sekretarz *Wezyra*. Zapął rozhukanego żołnierstwa, rzekł, pogardza rozkazami *Wezyra*. *Janczarowie* gwałtem dopominają się żołdu, ledwie

ich obietnicami haraczu od okropnych czynów na dzień jeden wstrzymać można było. Haracz ten jeśli dłużej odwleczesz, ostateczni nie-szczęście należy ci się spodziewać. Powiedz Panu swemu, odpowiedział Xże Zbarazki, że ani on, ani żadna moc na świecie, nie przymusi mnie do czynu niegodnego imienia Polskiego, postokroć powtarzałem i powtarzam, niech o haraczu niemyśli. Jeżeli tak śmiała odpowiedzią zastanowił się Wezyr, nie byli i nasi zupełnie spokojni. Nadeszła noc. Zwiększyła się trwoga. Życie przynajmniej drogo sprzedać umyślono. Każdy gotował się do obrony. Wielu przed Kapłanami usprawiedliwiano się Bogu. Wielu ostateczne pożegnanie dawało przyjaciółom. Wszyscy przez całą noc czuwali. Xiężę z zupełnem uspokojeniem grał w szachy się bawił. Wtem przyjemna muzyka pod oknami słyszeć się dała; wchodzi dwie dziewczę *Czerkaskich*, opuszczają na ziemię zastony i okazują najpiękniejsze lice. Pod cienkimi musliny, śnieżne przebiłały się piersi, na głowie miały przepaski złote, a małe stopy w cienkie safony obute. Wzięły ony arfy i przygrywając począły śpiewać dumę o Xiężnie siedzącej nad morzem i oplakującej swoją ojczyznę. Spokojnie Xże Zbarazki poglądał na ich twarze i tańce. Nagrodziwszy odesłał. Niewiadomo zkąd te kobiety były przysłane. Jedni wnosili że od sprzyjających by rozweselić smutny umysł Xiążęcia, drudzy że na uraganie przez Wezyra samego. Prędzej jednak pierwsze być musiało, gdyż Wezyr tejże nocy z urzędu strącony od przeciwnika, nie mógł się urgać ze stałości Polaków, ani też więcej klasnąć tany ich zamiarom. To Poselstwo *Zbarazkiego* do Turka tyle obfite w niezwykle wypadki różnej wagi, mogłoby podać myśl do utworzenia dzieła scenicznego. Ze wszelkimi szeregółami opisali je obecni

świadkowie *Twardowski* i *Koszewicz* z których ten wyjątek umieściliśmy.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

Londyńska gazeta *Times* ponawia wiadomość jako niezawodną, że między Grekami i rządem Turckim już ułożono główne warunki do zawrzeć się mającego pokoju. Do tego pojednania przyłożyli się Posłowie dworów Europejskich, lecz przytem nie mało przyczyniła się obawa rządu Turckiego, aby *Wice król Egiptu* nie starał się oderwać tego kraju od posiadłości Sułtana. — Znowu kilka dzienników potwierdza wiadomość, że wojsko Francuzkie będące w Hiszpanji otrzymało rozkaz natychmiast kraj ten opuścić i wracać do granic swej ojczyzny. — Z *Madrytu* ciągle donoszą, że Hiszpanja sposobi się do wojny wszelkimi siłami, przeto spodziewać się należy wkrótce ważnych nowin z zachodu. — Jeszcze nie wiadomo czy po zmarłym Xciu *Jork*, najwyższe dowództwo wojsk Angielskich przyjmie który z Królów, czy też oddane będzie Xciu *Wellingtonowi*. — Wkrótce przy wznowieniu posiedzeń Parlamentowych, wniesiony będzie ostateczny projekt do potwierdzenia o zmianie praw zbożowych. — Niedawno wiadomem z miasteczek *Irlandzkich*, młody Kupiec odebrał sobie życie 3go dnia po ślubie, a to z powodu, że dniem wpród przegrał połowę posagu, który wziął po swej slicznej i utalentowanej żonie.

S z a r a d a.

Pierwsze z trzecim są w składach, na fur-
(mańskim wozie,
Drugie z trzecim na koniach, przy wojsku
(w obozie.

A wszystko pomażało dwór liczny przed laty,
Możnego Sarmaty.

(Zesła Szarada, Łakocie.)

DONIESIENIA.

Uwładamia się Sza: Publici że w baraku zielonym

przeciw Kolumny Zygmunta, gdzie znajdują się Sery Szwajcarskie i Francuskie, dostać można Muszardy francuskiej za mierną cenę.

Podaje się do Publicznej wiadomości, że Kawiarnia nowo utworzona w domu Lasockich przy ulicy Długiej Nr 551. — Julia B i l e w i e z.

☞ Ktoby miał do sprzedania Dobra Ziemskie za Pragę, o mil 8 od Warszawy lub bliżej, wartości złp. sto kilkadziesiąt tysięcy, które zaraz monetą srebrną sprzedającemu zapłacone być mogą, niech się raczy zgłosić do W. Brzezińskiego przy ulicy Podwale Nr 525 mieszkającego.

D. 20 b.n. zgineła para Koni od wozu piwowskiego, w homonach krakowskich zielonych, ieden maści myszatej mający małą gwiazdkę na czole i na zadniej prawej nodze białą pęczynę, drugi jasno kasztanowaty, gwiazdkę większą na czole i na prawem udzie dotek wielkości cali 3 mający. Ktokolwiek by miał jaką wiadomość o tychże, zgłosi się do Właściciela pod Nr 1816 przy ulicy Zakroczymskiej, za nagrodą.

☞ Ktoby zechciał od Wielkiej Nocy wynająć na lat kilka cały Dom, składający się około 30 lub więcej Pokoi, ze stajniami, wozowniami, a jeżeli można to i z ogrodem, przy której z ulic następujących: Wierzbowej, Krakowskie Przedmieście, Królewskiej, Mazowieckiej, Nowy świat, Sto Krzykiej; zechce dać bliższą o tem wiadomość na 2gie piętro pod Nr 1267 przy ulicy Nowy świat.

Dom do sprzedania z Ogrodem fruktowym z wolnej ręki, bez żadnego długu, przy ulicy Wesolej pod Nr 2124.

Ktoby znalazł, lub posiadał zostawioną przez zapomnienie Łaskę, czyli Trzcinę z galką stalową w formie młotka, z skuwką stalową; raczy ją oddać w sklepie Skurnym pod Nr 25, a przez podziękowania odbierze nagrodę.

☞ W dwóch domach murowanych z oficyną w podwórzu na przeciw Ogrodu Urucha, są do najęcia każdego czasu mieszkania różne z kilkunastu Pokoi złożone, od 10 do 30 dakatów rocznie, wraz z sklepami, szynkownią, stajniami, wozownią, obszernem podwórzem, oraz górą na skład zboża z kilkuset korey. Jest także do wydzierżawienia wiatrak. W teje samej Possej dostać można przeszło 50 kop słomy pastwnej, żytniej, ięczmiennej i owsianej za mierną cenę. Bliższą wiadomość powziąć można od Właściciela Ogrodu Urucha zwanego, za Rogatka mi Wolskimi pod Nr 3086.

Podaje się do wiadomości, iż są Dobra z 3ch folwarków, i z 3ch wsi złożone, w Woiewództwie Sandomierskiem położone, od miasta Zawichosta czyli od Wisły mila iedna, od Sandomierza i Opatowa mil 2, przy trakcie Pocztowym, w glebie pszennej najlepszej, w łąkach, zabudowaniach Ekonomicznych dobrych zupełnie, mające lasu morgów Wiedeńskich 650, drzewa dębowego i sosnowego na wszelki materiał, a nawet na belki Gdańskie zdutego; w pastwiskach na owce żłutnych, z propinacją, młynem, kościołem parafjalnym w dobrach; które z wolnej ręki mogą być sprzedane w trzech czwartych częściach w Listach Zastawnych. Zyczący nabyć, zechce się udać po dalszą informacją do W. Michała Torosiewicza Mecenasa mieszkającego przy ulicy Długiej pod Nr 552, który wskazuje Właściciela właśnie teraz w Warszawie znajdującego się, i ze 2 tygodnie mającego się zawiąć.

Potrzebny jest Ogródnik bezżenny, i Strycharz na wieś o mil 4; udać się ma na ulicę S. Jańską pod Nr 19 na pierwsze piętro.

Podpisany, wynalazłszy środek dla wygubie: Szczurów i Myszy, pozwoleniem na to z Urzędu Muncyपालnego Miasta Stołecznego i Warszawy, opatrzone, stosownie do danej opinji W. Krysińskiego zastępcy Fizyka Miasta, ofiaruje usługi awoite Szano: Publiczności dla wytepienia tych szkodliwych zwierząt, za najmumiarkowańszą nagrodę. Mieszka przy ulicy Bielan-skiej pod Nr 600 Lit: A. — Jan Ankommen.

Do Składu Win przy ulicy Freta pod Nrem 274, nadszedł świeży transport Wina Węgierskiego, w którym można dostać wspomnianego Wina na beczki i garce, za mierną cenę. P. Szutary.

Pani Prewo (Comion Prévot) Artystka malująca Portrety, wróciła do *Warszawy*. Mieszka na Krakowskiem Przedmieściu w domu *Wernera* Nr 369.

Transport Kawjuru Astrachańskiego nadszedł do Handlu Rossyjskiego pod Nr 592 przy ulicy Długiej, który to za mierną cenę sprzedawany będzie.

Zgineł Pies, z gatunku angielskich, maści czarnej wzrostu małego, z odmianą białych znaków nad oczami, mordą białą, nogi na w pół białe, uszy małe. Ktoby o nim miał wiadomość, raczy oddać do Szwajcara w domu Nr 541 przy ulicy Długiej, za dobrą nagrodą.

Teatr. Jutro Opera *Sroka zbrodziej*. NB. Jutro ta Opera ostatni raz daną będzie tej zimy.